

Γυμνή II

Στίχοι: **Θεοδώσης Βολκώφ**

Μουσική: **Αμελοποίησητα**

Εκτελέσεις:

Θέλω να μου γδυθείς και να κοιτάζω –
σχεδόν ψυχρά, σκληρά τη στέρηση φλόγα,
την τρομερή σου εκδίπλωση να ορίζω, να σπουδάζω
το εφήβαιο, τους γλουτούς, το στήθος σου, τη ρώγα...

Στο ίδιο, Νύχτα μου, το φως σου να διαβάζω
το Έπος του κορμιού σου που ανατέλλει
κι από τη γύμνια λαβωμένος να σφαδάζω
και οι καμπύλες σου αιχμές και δόρατα – ή βέλη.

Γυμνή μες στις γυμνές μου λέξεις να σε βάζω
και να `ναι η σάρκα σου τις λέξεις μου που τρέφει
και πιο γυμνή κι από γυμνή να σε απεικάζω
και με φωτιά τη φλόγα ο στίχος να επιστέφει.

ΑΕΡΑΣ. Τρίζουν σαν να στενάζουνε τα πεύκα.

Μιλάνε με τη δύναμη του Αέρα.

Ρέουν νερά σαν να `ρχονται από Πέρα
στο θρόισμα αργυρό που κάνει η λεύκα.

Μεστό ψιθύρων φέγγει το σκοτάδι.

Το φύλλο ακουμπά το άλλο φύλλο.

Το χάδι ριγηλό κρύβει τον ήλο,
το χάραγμα, το στίγμα, το σημάδι.

Πες την καρδιά του ανθρώπου, Αέρα. Μίλα.

Πες των ερώτων μας το αρχαίο σφρίγος,
του άντρα το νευρώδες μαύρο ρίγος
και της γυναίκας την ανατριχίλα.

Πες – Θάνατος του Έρωτα το ήδος.

Απόψε ο Θεός είναι στα φύλλα.

Τρίζουν σαν να στενάζουνε τα πεύκα.

Μιλάνε με τη δύναμη τού Αέρα.

Ρέουν νερά σαν να `ρχονται από Πέρα
στο θρόισμα αργυρό που κάνει η λεύκα.

Μεστό ψιθύρων φέγγει το σκοτάδι.

Το φύλλο ακουμπά το άλλο φύλλο.

Το χάδι ριγηλό κρύβει τον ήλο,
το χάραγμα, το στίγμα, το σημάδι.

Πες την καρδιά του ανθρώπου, Αέρα. Μίλα.

Πες των ερώτων μας το αρχαίο σφρίγος,

του άντρα το νευρώδες μαύρο ρίγος
και της γυναίκας την ανατριχίλα.
Πες – Θάνατος του Έρωτα το ήδος.
Απόψε ο Θεός είναι στα φύλλα.

Καταχώριση στο stixoi.info: KONSTANTINOS, 30-12-2017

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=82733

www.stixoi.info